

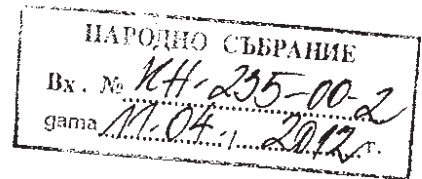
РЕСУРСЕН ЦЕНТЪР

ЗА ПОДПОМАГАНЕ НА ИНТЕГРИРАНОТО
ОБУЧЕНИЕ И ВЪЗПИТАНИЕ НА ДЕЦА И
УЧЕНИЦИ СЪС СПЕЦИАЛНИ ОБРАЗОВАТЕЛНИ ПОТРЕБНОСТИ

СТАРА ЗАГОРА**РЦПНОВДУСОГИ**

гр. Стара Загора

Изм. № 250/09.04.2012 г.

ДО

Г-Н ОГНЯН СТОИЧКОВ**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ ПО ОБРАЗОВАНИЕТО, НАУКАТА И****ВЪПРОСИТЕ НА ДЕЦАТА, МЛАДЕЖТА И СПОРТА В****НАРОДНО СЪБРАНИЕ****ГР.СОФИЯ****УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН СТОИЧКОВ,****Относно:** Ваше писмо изх.№КН-253-09-78 от 06.04.2012г.

Ресурсен център за подпомагане на интегрираното обучение и възпитание на деца и ученици със специални образователни потребности-Стара Загора проведе свой педагогически съвет, на който разгледа предлагания проект на Закон за предучилищно и училищно образование. Допълнително организирахме обсъждане с родители на деца и ученици със специални образователни потребности от област Стара Загора, като отразихме и тяхното мнение в предложенията.

След като адмирирахме желанието на Министерство на образованието, младежта и науката да предложи промени, които да поставят във фокуса интересите на всички деца, включително и на тези със специални образователни потребности да получат равен достъп до образование, ние сме обезпокоени за възможността предлагания проект на закон да обезпечи тази възможност. Поради тази причина ние имаме следните конкретни предложения по проекта:

- Държавните образователни стандарти /ДОС/, които са задължителна част от закона, още повече в предвид на това, че не се предвижда Правилник за приложение на закона, следва да бъдат предложени за обществено обсъждане **успоредно с проекта на закон**. Това с особена сила важи за Стандарта за приобщаващо образование поради липсата на информация за визията, как биха се реализирали във всички населени места на страната предложенията в проекта

на закон. Тези виждания за успоредно обсъждане на стандартите и закона се подкрепят и от редица неправителствени организации, като Национална мрежа за децата, която обединява над 100 неправителствени организации работещи с деца.

- В проекта на закон е предвидено Ресурсните центрове да бъдат реструктурирани в центрове за подкрепа на личностното развитие, а според чл.48 ал.4, тези центрове са само общински. Според нас трябва центрoвете да бъдат запазени, като държавни специализирани звена в системата на средното образование. Това се налага, поради необходимостта в момент на преход към приобщаващо образование, държавата да обезпечи тези услуги във всяко населено място и община. Към момента ресурсните центрове предоставят своите услуги на областно ниво, след реструктурирането те ще останат общински центрове към общинските администрации в областните градове. В същото време голям брой деца със специални образователни потребности остават извън обхвата на ресурсно подпомагане, което ще застраши техните права и интереси. По-голямата част от общините в нашата страна са малки и нямат възможност да изградят свои центрове за личностно развитие. Допълнително, положението се усложнява от чл.48 ал.1 и ал.3, където е изброено какви дейности, могат да предоставят въпросните центрове. Според нас прекалено голямото размиване и възможности един и същи център да предоставя услуги от развитие на интересите по изкуства и спорт, през ученически общежития и ресурсно подпомагане на деца със специални образователни потребности ще доведе до сериозен спад в качеството на нашата дейност. Това още повече се застрашава в малките населени места, където и към момента няма никакви допълнителни образователни услуги и където единствено ресурсния център предоставя подкрепа на тези деца и семейства. **Поради всичко посочено по-горе, ние виждаме мястото на ресурсните центрове в чл.49, като специализирано обслужващо звено.** В същото време ще се запази и възможността, общините които имат възможност и капацитет за развитие да предоставят също подобни образователни услуги. С това ние ще отговорим на изискванията за децентрализация, но и ще запазим гаранцията и реалната грижа за всяко едно дете независимо от населеното място, където живее. Предложението да се

планират услуги не само на общинско, но и на регионално ниво се споделя и в становище на Национална мрежа за децата.

- В чл. 188 ал.1 е предвиден Екип за подкрепа на личностното развитие в детската градина или училището, който се назначава от директора на съответното учебно заведение. Този екип според нас следва да има по-ясна регламентация и да е гарантирана неговата независима оценка от една страна и експертност от друга. В момента по-голямата част от училищата и детските градини нямат назначени психолози и логопеди, а също и ресурсни учители. **Според нас следва да се добави възможността: „ в екипа се включват специалисти от специализирани центрове и центрове за личностно развитие при невъзможност детската градина или училището да осигури такива”.**

- В чл.189 ал.1 и 2 е предвиден регионален екип за подкрепа на личностното развитие към Регионалните управления по образованието /РУО/. Според нас РУО е част от държавната администрация на МОМН и няма административен и методически капацитет да осигурява дейността на такъв екип, който трябва да работи и с реални случаи с деца и семейства. Ние вече имаме такъв опит, който към момента показва, че всъщност тази дейност се извършва от специалистите в ресурсните центрове. **Затова нашето предложение е Регионалният екип за подкрепа на личностното развитие да функционира в рамките на Регионалните ресурсни центрове, които да са специализирани държавни звена.** Така от една страна ще осигурим възможност за директна работа с децата и семейства, а от друга ще осигурим възможност за външна подкрепа и оценка на училищата и детските екипи при функционирането и оценката на децата и учениците със специални образователни потребности.

- В чл.195 ал.2 е предвидено Областният управител да организира изготвянето на областна стратегия за подкрепа на личностното развитие. Това е особено необходимо с оглед обезпечаването на дейността в цялата административна област. Нашите центрове работят на областен принцип и затова предлагаме да бъдат включени в изработването на областните стратегии.

- В чл.197 е предвидено Кмета на дадена община да може да възложи предоставянето на дейности по подкрепа на личностно развитие на други общини, ако там няма такъв изграден център. Според нас, това трудно ще се реализира на практика с оглед на пълната независимост една от друга на различните общини. **Нашето предложение е при такива случаи директорите на училищата и детските градини от общини, които нямат подобни центрове да се обръщат към ресурсните центрове, като специализирани звена на областен принцип.**

- В чл.211 ал.3 в групата на педагогическите специалисти, предлагаме да се добави и „ресурсни учители”. Считаме, че нашите специалисти имат своята специфика и като образование и като дейност, и поради това следва да бъдат изрично посочени, като част от педагогическите специалисти.

- В чл.221 предлагаме да се добави нова алинея, в която да се посочи, че всеки педагогически специалист е длъжен да се квалифицира в базови умения за работа с деца и ученици със специални образователни потребности. Това е особено наложително с оглед на въвеждането на приобщаващо образование, поради неподготвените общообразователни учители. Такива обучения се организират, както от ВУЗ, така и могат да се правят от Ресурсните центрове, като специализирани държавни звена.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Надяваме се да вземете в предвид посочените по-горе предложения, както и да ги предложите на обсъждане с останалите членове в комисията. Ресурсните центрове в България успяха да изградят една добра практика в последните години и се надяваме това да бъде запазено и развито, за да може преди всичко да осигурим максимално добра грижа и образование за всички деца, независимо от тяхното различие.

С уважение,

Калоян Дамянов

Директор на РЦП **ИВДУСОП-Стара Загора**
Педагогически съвет на РЦП **ИВДУСОП-Стара Загора**